

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ר"מ ע"ב

פרשת ויחי

טקסט הזוהר

אָזלוּ כַּחֲדָא תַּלְת יוֹמִין, עַד דְּמָטוּ לְטוֹרְסָא דְקִירָא דְאַמִּיה. כִּיּוֹן דְחֻמַּת לוֹן אַתְקִנִּית בֵּיתָא, וַיִּתְּבוּ תַּמָּן תַּלְת יוֹמִין אַחֲרָנִין. בִּרְכוּהוּ, וְאָזְלוּ, וְסִדְרוּ מַלְיָן קַמִּיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, וַדַּאי יְרוּתַת אוֹרֵייתָא אַחֲסִין, וְאֶלְמָלָא זְכוּתָא דְאַבְהֶן יִתְעַנֵּשׁ מְלַעֲיָלָא, אַבְל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַיְנוֹן דְּאָזְלִין בְּתַר אוֹרֵייתָא, אַחֲסִינוּ לָהּ אֵינוֹן וּבְנִייהוּ לְעֶלְמִין. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה נט) וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר ה' רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְגו'.

תרגום לעברית

הָלְכוּ כְּאַחַד שְׁלֹשָׁה יָמִים, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְמַבּוּי שֶׁל הַקִּיר שֶׁל אִמּוֹ. כִּיּוֹן שֶׁרָאֲתָה אוֹתוֹ, סִדְרָה אֶת הַבֵּית, וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשָׁה יָמִים אַחֲרֵים. בִּרְכוּ אוֹתוֹ וְהָלְכוּ, וְסִדְרוּ דְּבָרִים לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, וַדַּאי יִרְשֶׁת הַתּוֹרָה יִרְשׁ, וְאֶלְמָלָא זְכוּת אֲבוֹת יַעֲנֵשׁ מְלַמְעָלָה. אַבְל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתָם שֶׁהוֹלְכִים אַחֵר הַתּוֹרָה, יוֹרְשִׁים אוֹתָהּ הֵם וּבְנֵיהֶם לְעוֹלָמִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה נט) וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר ה' רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְגו'.

טקסט הזוהר

זְבוּלוֹן לְחוּף יָמִים יִשְׁכּוֹן וְהוּא לְחוּף אֲנִיּוֹת וַיִּרְכְּתוּ וְגו'. רַבִּי אַבְא פָּתַח, (תהלים מה) חֲגוֹר חֲרָבָה עַל יֵרֶךְ גִּבּוֹר הוֹדָה וְהִדְרָה. וְכִי דָא הוּד וְהִדְרָה, לְמִיּוֹן זַיִינָא, וְלֹאֲזַדְרֹזָא בְּהַאי. מֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, וְאַגַּח קִרְבָּא בְּאוֹרֵייתָא, וְזַרְיָז גְּרַמִּיה בְּהַ, דָּא הוּא שְׁכָתָא

(דמאריה), דא הוא הוד וְהִדְר, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ חֲגוּר חֲרָבָה.

תרגום לעברית

זְבוּלָן לְחוּף יַמִּים יִשְׁכֵּן וְהוּא לְחוּף אֲנִית וַיִּרְכְּתוּ וְגו'. רַבִּי אָבָא פָתַח, (תהלים מה)
חֲגוּר חֲרָבָה עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדָה וְהִדְרָה. וְכִי זֶה הוּד וְהִדְר לְחַגֵּר כְּלִי זֶיֶן וּלְהַזְדַּרֵּז בָּזֶה? מִי
שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וְעוֹרֵךְ קָרֵב בַּתּוֹרָה וּמַזְרִיז עֲצָמוֹ בָּהּ - זֶהוּ שְׂכַח [של רבונו], זֶהוּ הוּד
וְהִדְר, וְאַתָּה אוֹמֵר חֲגוּר חֲרָבָה?

טקסט הזהור

אֵלָּא, וְדַאי עֲקָרָא דְמַלְהָ, אֵת קַיִמָּא קַדִּישָׁא. יְהִי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, וְרָשִׁים לִיָּה בְּכַנִּי
נָשָׂא, בְּגִין דִּינִטְרוֹן לִיָּה, וְלֹא יִפְגְּמוּן לִיָּה בְּפִגְמֵי לְהֵאֵי רְשִׁימָא דְמַלְכָּא. וּמֵאֵן דְּפִגְמִים
לִיָּה, הָא קָאִים לְקַבְּלִיָּה (וִיקְרָא כו) חֲרֵב נִקְמַת נִקְמָה בְּרִית, לְנִקְמָא נִוְקְמָא דְּבְרִית
קַדִּישָׁא, דְּאֵתְרָשִׁים בִּיָּה, וְהוּא פִּגְמִים לִיָּה.

תרגום לעברית

אֵלָּא וְדַאי שְׁעָקֵר הַדְּבָר, אוֹת בְּרִית הַקֹּדֶשׁ נָתַן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְרָשִׁים אוֹתוֹ בְּכַנִּי אָדָם
כְּדִי שִׁישְׁמְרוּ אוֹתוֹ וְלֹא יִפְגְּמוּ אוֹתוֹ בְּפִגְמִים אֵת רָשִׁים הַמַּלְכֵּה הַזֶּה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם אוֹתוֹ, הֵרִי
עוֹמֶדֶת נִגְדּוֹ (וִיקְרָא כו) חֲרֵב נִקְמַת נִקְמָה בְּרִית, לְנִקְמָה נִקְמַת הַבְּרִית הַקְדוֹשׁ שֶׁנִּרְשָׁם בּוֹ,
וְהוּא פּוֹגֵם אוֹתוֹ.

טקסט הזהור

וּמֵאֵן דְּבַעֵי לְנִטְרָא הָאֵי אֵתֵר, יִזְדַּרְזוּ וַיִּתְקַן גְּרִמִּיָּה, וַיִּשְׁוִי לְקַבְּלִיָּה, בְּשַׁעֲתָא דִּי צִירָא בִישָׁא
יִתְקַף עָלוּי, לְהֵאֵי חֲרֵב דְּקַיִמָּא עַל יָרֵךְ, לְאֵתְפָּרַעָא מִמֵּאֵן דְּפִגְמִים הָאֵי אֵתֵר. וְכַדִּין, חֲגוּר
חֲרָבָה עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר, גִּבּוֹר אִיהוּ, גִּבּוֹר אֵתְקַרִי. וְעַל דָּא הוֹדָה וְהִדְרָה.

ומי שרוצה לשמר מקום זה, יזדרז ויתקן עצמו וישים כנגדו בשעה שהיצר תוקף אותו את החרב שעומדת על הירך, להפרע ממי שפוגם מקום זה, ואז חגור חרבך על ירך גבור. גבור הוא, וגבור נקרא. ועל כך הודך והדרך.

טקסט הזוהר

דבר אחר, חגור חרבך על ירך גבור. מאן דנפיק בארשא, יתקן גרמיה בצלותא דמאריה, ויזדרז בהאי (מ'ט ע"ב) צדק, חרב עלאה, בצלותא ובעותין עד לא פוק לארשא. כדכתיב, (תהלים פה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו. תא חזי, זבולון נפיק תדירא לשבילין וארחין, ואגח קרבין, ואזדרז בהאי חרב עלאה, בצלותא ובעותין, עד לא נפיק בארשא, וכדין נצח עמין, ואתתקף עלייהו. ואי תימא יהודה, הא אתתקן בהאי, לאגחא קרבין, ותקונין, בהאי חרב, אמאי זבולון. אלא.

תרגום לעברית

דבר אחר חגור חרבך על ירך גבור - מי שיוצא לדרך, יתקן עצמו בתפלה של רבונן ויזדרז בצדק הזה, חרב עליונה, בתפלה ובקשות עד שלא יצא לדרך, ככתוב (תהלים פה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו. בא ראה, זבולון תמיד יצא לדרכים ולשבילים וערה קרבות, והזדרז בחרב העליונה הזו בתפלה ובקשות עד שלא יצא לדרך, ואז נצח את העמים והתגבר עליהם. ואם תאמר, יהודה הרי נתקן לזה לערה קרבות ותקוננים בחרב הזו, למה

טקסט הזוהר

תא חזי, הני תריסר שבטין, כלהו תקונא דמטרוניתא הוו. תרין תקונין דנוקבי אמר שלמה בשיר השירים, חד לרעיא עלאה יובלא, וחד לכלה, שנת השמיטה. חד תקונא לעילא, וחד תקונא לתתא. עובדא דבראשית, הכי הוא נמי, בהני תרי אתרי, חד

עוֹבְדָא דְלַעִילָא, וְחַד עוֹבְדָא לְתַתָּא, וְעַל דָּא פְּתִיחָא דְאוּרִייתָא בְּב'. עוֹבְדָא דְלַתַתָּא, כְּגוּוֹנָא דְלַעִילָא, דָּא עֲבַד עֲלֵמָא עֲלָאָה, וְדָא עֲבַד עֲלֵמָא תַתָּאָה. כְּגוּוֹנָא דָּא.

תרגום לעברית

אָלָא, בַּא זָרְבוּאֵלְהוּ, וְ? שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַשְּׁבָטִים הִלְלוּ, כָּלֵם תְּקוּן שֶׁל הַמֶּלֶכָה הֵם. שְׁנַיִ תְּקוּנִים שֶׁל נְקֻבוֹת אָמַר שְׁלֵמָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, אֶחָד לְרוּעָה הָעֲלִיּוֹן - יוֹבֵל, וְאֶחָד לְכָלָה - שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה. תְּקוּן אֶחָד לְמַעְלָה, וְתְקוּן אֶחָד לְמַטָּה. גַּם מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית הוּא כָּה, בְּשְׁנַיִ הַמְּקוֹמוֹת הִלְלוּ. מַעֲשֵׂה אֶחָד לְמַעְלָה, וּמַעֲשֵׂה אֶחָד לְמַטָּה, וְלִכְּנָן נִפְתָּחָה הַתּוֹרָה בְּב', מַעֲשֵׂה שְׁלֵמָטָה כְּמַעֲשֵׂה שְׁלֵמָעֵלָה. זֶה עוֹשֶׂה עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְזֶה עוֹשֶׂה עוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. כִּמוֹ זֶה.

טקסט הזוהר

תְּרִין תְּקוּנִין דְּנוֹקְבֵי קְאָמַר שְׁלֵמָה, חַד לַעִילָא, וְחַד לְתַתָּא. חַד לַעִילָא, בְּתְקוּנָא עֲלָאָה דְשִׁמָּא קְדִישָׁא. חַד לְתַתָּא, בְּתְקוּנָא תַתָּאָה כְּגוּוֹנָא דְלַעִילָא.

תרגום לעברית

שְׁנַיִ תְּקוּנִים שֶׁל נְקֻבוֹת אָמַר שְׁלֵמָה, אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה. אֶחָד לְמַעְלָה - בְּתְקוּן עֲלִיּוֹן שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. אֶחָד לְמַטָּה - בְּתְקוּן תַּחְתּוֹן כִּמוֹ שְׁלֵמָעֵלָה.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה דִּיעֶקֶב קְדִישָׁא, דְּזָכָה לְהָאִי. וְהָא אֲתָמַר, מִיּוֹמָא דְאַתְבָּרִי עֲלֵמָא, לָא אֲשַׁתְּכַח עֲרֶסָא שְׁלִימָתָא כְּעֲרִסְיָה דִּיעֶקֶב. וּבְשַׁעְתָּא דְּבָעָא לְאַסְתִּלְקָא מַעֲלָמָא, כְּדִין הָוָה שְׁלִים, בְּכָל (רל"א א' ע"ב) סְטֵרוּי. אַבְרָהָם מִימִינִיָּה, יִצְחָק מִשְׁמָאלִיָּה, הוּא בְּאֻמְצָעִיתָא, שְׁכִינָתָא קַמִּיָּה. כִּיּוֹן דְּחָמָא יַעֲקֹב הָאִי, קָרָא לְבְנוֹי, וְאָמַר לוֹן הָאֶסְפוּ, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח תְּקוּנָא דְלַעִילָא וְתַתָּא.

בא ראה, אשרי חלקו של יעקב הקדוש שזכה לזה. והרי נתבאר, מיום שנברא העולם לא נמצאה מטה שלמה כמו מטתו של יעקב, ובשעה שרצה להסתלק מן העולם, אז היה שלם בכל צדדיו. אברהם מימנו, יצחק משמאלו, הוא באמצע, שכינה לפניו. כיון שראה יעקב את זה, קרא לבניו ואמר להם האספו, כדי שימצא תקון שלמעלה ושלמטה.

טקסט הזהיר

תא חזי, רזא דמלה, תרין תקונין אשתכחו תמן, חד עלאה, וחד תתאה, למיהוי כלא שלים כדקא יאות. תקונא עלאה, תקונא סתים וגליא, דהא תקונא דיוכלא איהו, ההוא דאמר שלמה בשיר השירים כדקאמרן, רישא סתים הוה דלא אתגליא הכא, ולא יאות לאתגליא. דרועין וגופא אתגליין, והא ידיעין. שוקין סתימו ולא אתגליין. מאי טעמא, בגין דנבואה לא שריא אלא בארעא קדישא. ותקונא דא סתים וגליא.

תרגום לעברית

בא ראה את סוד הדבר. שני תקונים נמצאו שם, אחד עליון ואחד תחתון, שיהיה הכל שלם כראוי. תקון עליון, תקון נסתר ונגלה, שהרי תקון של היובל הוא, אותו שאמר שלמה בשיר השירים, כמו שאמרנו, הראש הנסתר שלא התגלה כאן ולא יפה לגלותו. הורעות והגוף התגלו, והם ידועים. שוקים נסתרו ולא התגלו. מה הטעם? משום שנבואה לא שורה כי אם בארץ הקדושה, ותקון זה נסתר ונגלה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רמ"א ע"א) ◆

טקסט הזהיר

תקונא אחרא תתאה, תקונא דכלה דקאמר שלמה בשיר השירים, האי תקונא דאתגליא יתיר, ותקונא דא בתריסר שבטין

תקון אחר למטה - תקון הכלה שאמר שלמה בשיר השירים, זהו תקון שהתגלה יותר, ותקון זה בשנים עשר שבטים, שהם תחתיה, ותקון הגוף שלה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.